

blev Amtsråadene eller Sogneråadene Indstilling, der kom til at ansætte Fæstemand. Jeg betragter nemlig denne Sag som meget vigtig, og jeg mener navnlig for Landets Vedkommende, at Politimesteren vanskeligt kan have saa nøie Kendskab til de Mænd, han skal ansætte, og netop til de Vilkaar, under hvilke de skulle virke, at det kunde være helbigt for de forskjellige Kreds, hvor Fæstemand ville blive ansatte. Det forekommer mig, at det kunde være i god Samklang med den Maade, hvorpaa mange Lidsmænd nu blive ansatte, naar Fæstemændene bleve ansatte af Amtsråadene efter Sogneråadene Indstillinger. Grunden til, at jeg lægger Vægt paa, at Fæstemændenes Ansættelse skulde foregaa paa denne Maade, er den, at jeg tænker mig, at disse Fæstemænds Virksomhed mere har Betydning for de fremmede Lyender, der komme til en Kreds, end for de mere lokale. Jeg tænker navnlig paa det, man har Erfaring for, at der undertiden gives visse Egne, som kunne saane Lyender, og andre Egne, hvor der kan være rigeligt deraf, og da gjælder det om, at den Fæstemand, til hvem man henvender sig for at faae et Lyende, ogsaa kan garantere for, at den Fæstemand, hvorfra Lyendet kommer, er en paalidelig Mand, og at hans Udsagn om og Beskrivelse af Lyendet er troværdig. Det er for mig et saare vigtigt Punkt, at man kan være nogenlunde sikker paa ikke at blive bedragen ved de anbefalinger, der ledsage slike Lyender, og derfor mener jeg, at man har en større Garanti, naar disse Fæstemand blive ansatte af Amtsråadene end af Politimestrene. Jeg er naturligvis ikke af den Mening, at Politimestrene skulde fritages for at kontrollere disse Fæstemand, tværtimod er det min Mening, at Kontrollen ved Politimestrene lige saa godt som efter det her foreliggende Forslag vil blive at udføre. Jeg tør formene, at den høitæredede Justitsminister kunde tiltræde en saadan Ændring, stillet til Sagens tredie Behandling, ligesom jeg tør haabe, at den ærede Ordfører tilligemed de øvrige Udvalgsmedlemmer vilde tiltræde denne min Anstuelse og i saa Tilfælde kan jeg stemme for § 1, i modsat Fald vil jeg ikke nægte, at jeg har meget store Betænkeligheder derved.

Formanden: Det ærede Medlem yttrerede, at det forekom ham betænkeligt, om man i dette Lovforslag vilde gjøre Forandringer, om hvilke man ikke vidste, hvorledes de vilde blive modtagne paa et andet Sted. Da denne Uttring faldt, begjærede den 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Jessen) Ordet, og af Hensyn dertil finder jeg Anledning til at bemærke, at for mig er der ingen Tvivl om, at det ærede Medlem kun kan have ment, at man ved denne, som ved enhver anden Leilighed, har at tage det i Forholdets Natur grundede paafligende Hensyn til Meningerne andeffeds, men at det ærede Medlem un-

ligt kan have ment, at man enten ved denne eller ved nogen anden Leilighed skulde fravige sin egen Overbevisning om det Rette. (Hør!)

Jessen: Jeg skal altsaa ikke komme ind paa, hvad den ærede Formand nu har berørt. Naar jeg begjærede Ordet, var det, om ogsaa noget af den Grund, at en saadan Uttring faldt, dog væsentlig i Anledning af den første Uttring, som den ærede Landsthingsmand fremkom med, nemlig om at det var en stor Trængsel til en Reform i den bestaaende Lyendelovgivning. Hvorvidt en saadan Trængsel er tilstede, skal jeg ikke afgjøre i dette Dieblit, men jeg vil blot udtale, at en Reform af Lyendelovgivningen, der gaar i den Retning, som nærværende Lovforslag gaar, tror jeg ikke vil vise sig at være særdeles gavnlig. Naar jeg forøvrigt, uagtet jeg ikke har stillet Ændringsforslag til denne Lov, alligevel ønskede om et enkelt lille Punkt at udtale mig, da beider jeg undskyldte, at jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag, men jeg har anset det for unyttigt for mig alene at komme med Ændringsforslag, naar disse ikke have kunnet være tiltraadte af Udvalget. Det er med Hensyn til Ansættelsen af Fæstemand, hvorom jeg vil tillade mig at gjøre en Bemærkning. Dette var et Punkt, hvor jeg noget kunde nærme mig til det ærede Medlems (Hauerslev) Ønske, at jeg ikke skulde have noget at erindre imod, at Fæstemand bleve ansatte af de kommunale Raad, hvad enten det nu blev Amtsråadet eller Sogneråadet; men hvad jeg har Mest imod, er, at man, efter som Lovforslaget foreligger, egentlig ikke rigtig veed, hvem der ansætter Fæstemændene, eller hvem der bærer Ansvar for Ansættelsen. Jeg anser det nu i og for sig for det Naturligste efter Fæstemændenes Stilling, at det er Politimestrene, der udelukkende bedømme, hvem der skal antages, og hvorlange de ere tjenlige til at kunne være i denne Stilling, thi der kommer der mangfoldige Forhold tilstede, som de kommunale Raad have vanskeligt ved at lære at kende i en saadan Grad, som Politimestrene have Leilighed til. Politimestrene komme i saadanne personlige Berøringer med en Mængde Almuefolk, som gjøre, at der er megen Leilighed for dem til at se mange Slags Ting, som ikke bør foregaa, og som dog ikke ere saadanne Ting, der just kunne lægges frem og dokumenteres, men som Politiet har Kundskab om, at der foregaa, og som det maa forhindre, og som kun kan forhindres derigjennem, at det beror paa Politimesterens Myndighed, hvornær der skal ansættes, og til hvilken Tid han skal afflediges. Men i hvilket Forhold stiller man nu efter denne Lov Politimesteren? Han skal indhente Erklæringer fra de kommunale Raad om Ansættelsen af Fæstemand; der bliver altsaa indgivet Ansøgninger om Ansættelse af Fæstemand, hvor det først er bestemt, hvor og hvormange der skal ansættes; over disse